

DEFENSAR EL TERRITORI ÉS DEFENSAR LA VIDA

LES CURES NO SÓN UN MARGE DE LA LLUITA,
SINÓ LA SEVA CONDICIÓ DE POSSIBILITAT.

DEFENSAR
EL
TERRITORI
ES DEFENSAR
LA
VIDA
DEFENSEM-LA
JUNTES

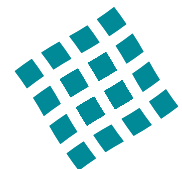
Aquest document sintetitza els aprenentatges compartits que emergeixen de dos processos d'investigació connectats —un desenvolupat a Catalunya i un altre a Centreamèrica— sobre defensa del territori, justícia ambiental, gènere i cures. La lectura conjunta dels dos estudis mostra que la defensa del territori no és només una resposta a una amenaça ecològica: és una manera de sostenir la vida, protegir els béns comuns i enfortir comunitats que resisteixen.

#DEFENSEMLAVIDAJUNTES

Els dos estudis, situats en contextos diferents però connectats per un mateix conflicte entre capital i vida, coincideixen en una idea central: els impactes dels models extractivistes no poden entendre's només en termes ambientals. Afecten els cossos, les economies quotidianes, els vincles comunitaris, la salut, la memòria i la capacitat col·lectiva de sostenir la vida.

Des d'aquesta base, el conjunt dels resultats permet formular un decàleg de conclusions compartides que pot servir com a eina de comunicació, d'incidència i d'ordenació del relat públic del projecte.

1.

La defensa del territori és una pràctica de cures

Les lluites socioambientals no es limiten a la protecció de l'entorn. També són pràctiques col·lectives de cura de la terra, de l'aigua, dels cossos i de les comunitats. El territori apareix com un espai viu, inseparable de les relacions socials, culturals i afectives que fan possible la vida quotidiana.

3.

Les cures sostenen les resistències

Les resistències no se sostenen només amb denúncia o mobilització. Es fan possibles gràcies a les xarxes comunitàries, al suport mutu, a la transmissió de sabers i a l'acompanyament emocional i polític. Les cures són una infraestructura sovint invisible, però decisiva.

2.

El model extractivista entra en conflicte directe amb la sostenibilitat de la vida

El conflicte de fons és la confrontació entre lògiques d'acumulació i lògiques de reproducció de la vida. L'explotació de recursos naturals va lligada a l'explotació social, al deteriorament dels vincles comunitaris i al desgast dels sistemes de cures.

4.

Les dones defensores són subjectes polítics centrals

Les dones que defensen el territori articulen defensa ambiental, organització comunitària i sosteniment quotidià de la vida. No ocupen un paper secundari: són protagonistes de processos col·lectius, productores de coneixement i referents de transformació social.

5.

Les cures apunten cap a una alternativa cap al futur

Davant la lògica extractivista, emergeixen pràctiques basades en la reciprocitat, la interdependència, la gestió comunitària dels béns comuns i la justícia ambiental i de gènere. No es tracta només de resistir, sinó de mostrar formes concretes de transició ecosocial.

7.

Les cures també són defensa davant la violència

Les persones defensores afronten criminalització, persecució i diverses formes d'amenaça. En aquest context, les xarxes de cures actuen com a mecanismes de protecció, sosteniment i supervivència política.

9.

Posar la vida al centre implica redefinir què entenem per desenvolupament

El benestar no es pot mesurar només en termes de creixement econòmic. Els béns comuns requereixen gestió col·lectiva i les polítiques públiques haurien d'orientar-se a sostenir la vida abans que a protegir la lògica del mercat.

6.

La transició energètica pot reproduir violències si no posa la vida al centre

Els discursos verds no garanteixen, per si sols, justícia. Quan es prioritza el mercat, l'energia o la rendibilitat per sobre de les comunitats, es poden reproduir dinàmiques colonials i noves formes de desposseïció. Una transició justa exigeix reorganitzar prioritats des de les cures.

8.

Teixir xarxes és una forma de cura política

La connexió entre Catalunya Centreamèrica mostra que la cura pot escalar del pla comunitari al pla internacional. Les aliances entre territoris fan possible compartir aprenentatges, estratègies, protecció i força col·lectiva.

10.

Les cures es consoliden com a horitzó polític

Les experiències analitzades mostren que la cura deixa de ser pensada com un assumpte privat o domèstic i es converteix en un principi organitzador de l'àmbit social, ecològic i polític.

#DEFENSEMLAVIDAJUNTES

Les conclusions dels dos estudis apunten en la mateixa direcció: el centre del debat no és només quin model energètic, econòmic o territorial volem, sinó quines vides es protegeixen, quines s'exposen i quines condicions col·lectives fan possible sostenir el present i imaginar futurs habitables.

Posar les cures al centre és, per tant, una proposta política, ètica i material per defensar la vida en tots els territoris.

CONCLUSIONS

#DEFENSEMLAVIDAJUNTES

DEFENSAR
EL
TERRITORI
ES DEFENSAR

LA
VIDA
DEFENSEM-LA
JUNTES